

رفع اشکال تبعیض علیه زنان سی سال از تصویب کنوانسیون گذشت

عکس: CEDAWLogo.jpg

سی سال پیش در چنین روزی یعنی 18 دسامبر 1979 مصادف با 27 آذرمفاد کنوانسیون رفع هر گونه اشکال تبعیض علیه زنان در مجمع تصویب رسید. کنوانسیونی که بر مبنای اعتقاد راسخ به اصول پایه ای حقوق بشر و احترام به ارزش ذاتی و برابری عمومی سازمان ملل به خدشه ناپذیر حقوق مردان و زنان بنا شده و اصل قابل قبول نبودن تبعیض را تأیید کرده است.

این کنوانسیون یک توافق نامه ارزشمند بین المللی است که دولت های عضو موظف به ترویج و تلاش برای اجرایی شدن آن هستند. از بین اعضای سازمان ملل تاکنون تنها پنج کشور ایران، سومالی، سودان، سودان جنوبی و تونگا به این کنوانسیون ملحق نشده اند. دو کشور ایالات متحده آمریکا و پالائو هم کنوانسیون را امضا کرده ولی به آن نپیوسته اند. فقهای شورای نگهبان با این استدلال که کنوانسیون مغایر اصول اسلام است با پیوستن به این کنوانسیون مخالفت کردند.

این کنوانسیون مهمترین سند بین المللی در مورد تبعیض جنسیتی است و تبعیض جنسیتی را اینگونه تعریف می کند: قائل شدن به هرگونه تمایز، استثناء یا محدودیت بر مبنای جنس، زمینه های سیاسی، اقتصادی، اجتماعی، مدنی و یا هر زمینه دیگر که در یک مقدمه و است که 23 کارشناس در این کمیته مشغول به به عهده کمیته رفع کلیه اشکال تبعیض علیه زنان ۰۳ ماده تنظیم شده و اجرای آن کار هستند. اصول کنوانسیون در برگیرنده برابری حقوقی و عرفی زن و مرد در کلیه امور از جمله زندگی خانوادگی و اجتماعی است و دول عضو این کنوانسیون طبق بند 2 ماده 18 موظفند طبق خط مشی و رهنمودهای کمیته رفع تبعیض علیه زنان، هر چهار سال یکبار گزارشهای (۱) خود را تنظیم کرده و به کمیته مربوطه ارسال دارند.

۶۷۳۱در- اولین دوره بین سالهای ۴۷۳۱. طرح پیوستن ایران به کنوانسیون رفع تبعیض علیه زنان در دو دوره زمانی متفاوت مطرح شد به رئیس جمهور ضرورت الحاق ایران به طی نامه ای اواخر دوران ریاست جمهوری هاشمی رفسنجانی بود. وزیر امور خارجه وقت تصویب کلیات پیشنهاد وزارت امور خارجه، خواستار اظهار نظر شورای عالی کنوانسیون را یاد آور شد. در تیر ماه ۵۷۳۱ دولت طی با انقلاب فرهنگی شد. شورا هیاتی را برای رسیدگی به این مسئله تعیین کرد. در نهایت در ۴۱ بهمن ۶۷۳۱ شورای عالی انقلاب فرهنگی الحاق ایران به کنوانسیون مخالفت کرد و در نتیجه مسئله الحاق ایران به کنوانسیون چندی به حاشیه رفت.

که از آن به - های ۲۸۳۱- ۸۷۳۱ دور دوم طرح پیوستن ایران به کنوانسیون مصادف بود با دوران ریاست جمهوری محمد خاتمی بین سال دوران اصلاحات یاد می شود. در آذر ماه ۰۸۳۱ هیئت دولت پیشنهاد کمیسیون لوایح در مورد پیوستن ایران با اعمال حق شرط را قبول در ۲۲ اسفند با شرع مقدس اسلام مغایرت نداشته باشد. مفاد کنوانسیون کرد. یعنی ایران با این شرط به کنوانسیون می پیوندد که اما چون ۱۸۳۱ موضوع الحاق در دستور رسیدگی مجلس قرار گرفت اما بلافاصله توسط هیات رئیسه از دستور کار مجلس خارج شد اکثریت مجلس را اصلاح طلبان تشکیل می دادند و عزم دولت نیز در پیوستن به کنوانسیون جزم شده بود مخالفت علما موثر واقع نشد و در ۱۷ اردیبهشت ۲۸۳۱ مجلس با پیوستن ایران به کنوانسیون موافقت کرد. مخالفت علما و مراجع دینی با الحاق ایران به کنوانسیون به ویژه شورای نگهبان شد. این امر موجب مخالفت رهبر جمهوری اسلامی در نهایت منجر به عدم تأیید طرح الحاق به کنوانسیون از سوی در نهایت پس از شنیدن سخنان نمایندگان مخالف و موافق اینگونه تصمیم گرفته شد که لایحه الحاق به مجمع نمایندگان مجلس شد.

از تشخیص مصلحت نظام ارسال شود. بعد از اتمام ریاست جمهوری آقای خاتمی و با روی کار آمدن محمود احمدی نژاد دیگر بحثی پیوستن ایران به کنوانسیون مطرح نبود. چرا که هم نماینده دولت و هم نمایندگان مجلس که اکثریت از اردوگاه اصولگرایان بودند دیگر سخنگوی امور زنان کمپین حسن اعتقادی به ضرورت تصویب کنوانسیون نداشتند. پس از آن در دوران کاندیداتوری آقای روحانی (۲) روحانی اعلام کرد که آقای روحانی چون خودشان حقوقدان هستند تدبیری برای پیوستن ایران به کنوانسیون خواهند اندیشید.

زمینه برای تقنین قوانینی است که به بهبود حقوق زنان کمک می کند و آنچه مسلم است پیوستن ایران به کنوانسیون رفع تبعیض علیه زنان . با الحاق به این کنوانسیون ، مصالح و نه تنها موجب رشد کمی و کیفی زنان شده بلکه در روند توسعه عمومی کشور تاثیر گذار است . منافع زنان احیا و با اقدامات عملی روند بازنگری و اصلاح قوانین تسریع می شود

به نظر می رسد آنچه ضرورت امروز جامعه ماست تغییر دیدگاهها و رفتارها نسبت به زن در جامعه است که عامل اصلی هرگونه تبعیض علیه زنان شده است. چنین تغییری می تواند به کاهش خشونت علیه زنان و دختر بچه ها منجر شده و آسیب های روانی و اجتماعی ناشی از آن را کاهش دهد . پیوستن به چنین کنوانسیونهایی موجب بهبود چهره دولت جمهوری اسلامی شده و فشارهای کنونی بر روی دولت را کاهش می هد .